אלא פרת ביומי תשרי בלבד . לפי שחיטו עת גשמים ולא זמן הפסרת שלגים ולא למיסר כל ההרות חוץ מפרת לחתן ולא למיסר נמי פרת בכל השנה חלת ביומי תשרי לחתן דכיון דכולא חשנה משום שמח ירבו טופיס על הזוחלין היה כל שחטו בקיומים בפרת ביומי תשרי כמה היה עלייתו וכן בשאר ההרות ויודעין לחט בהם שלעולם חיו מתמעט משיעור כך ולפי' בעת יובש גדול כל שחין לחט רוחים בו כי חס לחוחו שיעור למה נחוש לו הא ליכא למיחש לשמח ירבו טופיס על הזוחלין חלא שמואל תרתי קחשמע לן חדא דההרות שהן מכוזבין מימיהן חין טובלים בהן לעולם כיון שפעמים שמכוזבים לעולם חוששין בהם לגשמים חו להפסרת שלגים וכדחמר במס' פרה (פ"ח מ"ט) המים המכוזבין פסולין חלו הם המים המכוזבין המכוזבין פעם אחת בשבוע והמכוזבין בפולמוסיחות וכשני בתורת כשרין והני פירושו דכל שמכוזבין בלא טעמה חט"פ שחין מכוזבים חלא לעתים רחוקות פעם אחת בשבוע פסולין דחיישינן שמא מי גשמים הן ואין מטהרין בזוחלין חלא בחשבורן לבל המכוזבין מחמת טעמה כגון בפולמוסיחות ובשני בתורת כשרין ומס"ה קחמר שמואל שחין המים מטהרין בזוחלין חלא פרת וכיוצא בו שחיטו מכוז לעולם ומעטוטי מים המכוזבין הוח דקחמר פרת ופרת וכיוצא בו קחמר וקחמר נמי דבפרת וכיוצא בו שחיטו מכוז חיטו מותר לטבול בו מן הסתם בכל השנה כולה מי שחיטו בקי בו חלא ביומי תשרי בלבד לפי שביומי תשרי חיטו עת גשמים ולא זמן הפסרת שלגים ולפיכך לפי' מי שחיטו בקי בו חין לו לחוש שמח רבו עליו טופיס לבל חין ס"ל דמי שבקי בפרת וכיוצא בו בכל השנה כל שהוח רוחה חלא נתרבה על מה שהוח זוחל בתשרי בכדי שיהח רלוי לחוש לרבוי טופיס מובל בו בכל השנה וכן נמי חס רוחה בתשרי שנתרבה כל כך עד שחפסר לו לחוש שמח רבו בו טופיס לפי' בתשרי חיטו מובל בו חלא שמואל סהמח קחמר דמי שחיטו מכיר לפי' בהרות שחין מכוזבין ים לו לחוש כל השנה ברבייתן וביומי תשרי חין לו לחוש כן ל"ל ורלוחי מי שכתב בהפך ולא נרחו לי דבריו: **אבוה** דשמואל עביד להו לבנחיה מקוואות ביומי ניסן . שמפני שהיה חושש להפסרת שלגים לח היה מניחן לטבול בזוחלין: ומפני ביומי תשרי . בשאר היה טוחנן תחת כפות רגליהן משום טיט חלא ליהוי חיליה ח"ל לעיטוחת בעלמח והיה מניחן לטבול בשאר משום דביומי תשרי ליכח למיחש *לזוחלין ומחי דקחמר "ביומי ניסן־מיטן ועד תשרי קחמר וכ"ש בימות הגשמים כך פירשו . וחין הלשון נוח לי דהוה ליה למימר עביד להו מקוואות לבנחיה כולה שחח ומפני ביומי תשרי לפיכך ל"ל דבנחיה דחבוה דשמואל בשמואל לח היו טובלות בשאר משום שמה בשבחיהן וביומי ניסן דרוים עלמח היו מתחילות לטבול בשהרות והיה מתקן להס לבחיהס שם בתחילת ניסן מקוואות שהיו טובלות בהן עד שתי תשרי וביומי תשרי לח היה מלריכן למקוואות משום דליכח למיחש לטופיס ולפיכך היה מתקן להן מפני ובשטובלין ימי תשרי כשר היו חוזרות לטבול בבחיהס משום שמה: ולענין הלכה פסק ר"ח כשמואל דחמר שהרת מהרת מכיוצ בחב"ג דדב פליג עליה ורב ושמואל הלכה כרב בחיסורי (בכורות שם:) ועוד דחבוה דשמואל נמי ס"ל כרב ואידך דשמואל נמי פליגא חדידיה חפ"ה קיימח לן כשמואל דחניח בבכורות בפ' מעשר בהמה (דף מה:) יובל שנו ולמה נקרח שמו פרת שמימיו פרין ורבין דברי ר' מחיר וחכ"ח פרת שנו שמימיו פרין ורבין מסייע ליה לשמואל דחמר שמואל שהרת מכיפיה מבריך לעומר דמהי דשמואל חמר הכי בכל ההרות דמכיפיה מברכי והכח לח חמרינן הכי חלח בפרת חפ"ה מסייע ליה משום דיוון דפרת מבריך מכיפיה כולהו ההרות נמי מכיפיה דפרת הס מחברכים שהרי כל ההרות מפרת הס נמשכים כדחמרי' התם בבכורות (דף מה.) המולר ממי פרת לחבור בכל מימות שבעולם דחפי' טיטחת דמלינן בולמי דפרת ניהו הילכך ההיח חתני' מסייעת ליה לשמואל בין מדר' מחיר בין מדרבנן דרבנן נמי חמרי פרת שנו שמימיו פרין ורבין וכיון דר' מחיר ורבנן מסייעי ליה כותיה נקטינן ונמלח לפי דעת זה שלעולם טובלים בשהרות וחפי' בשמחברכין הרבה מחמת גשמים לפי שחין טופח יורד מלמעלה שחין חהום עולה לקרלחו טפחיים זהו דעת ר"ח ז"ל ומ"מ כ"ל שחף הוח ז"ל לח חמרה חלח בשהרות שחין מכוזבין לבל מכוזבין ליכח למימר בהו דמבדבי מכיפייהו לבל ר"ח והרב חלפסי ז"ל פסקו כרב ולחבוה דשמואל דחין המים מטהרין בזוחלין חלא פרת ביומי תשרי בלבד וקל יסיב הרמב"ן ז"ל טעמח למילתייהו דחמ"ג דחמר שמואל שהרת מכיפיה מבריך לח דחינן מימרח דחיכוחת להוו נהיגין בה הלכה למעשה לחבוה דשמואל דעבד לבנחיה מקוואות משום מימרח דלמדנחת ושמואל נמי לאו לעניו מעשה חמרה דכיון דחיכו נמי חמר חין המים מטהרין בזוחלין משמע הס"ק נהי דמילחא שרי להלכה למעשה ליכח למימר *וכדחמר בעלמח השתח דחמר שמואל מחור ותנח דבי שמואל מותר שמואל הלכה למעשה חתח לאסמוני' וחע"ג דחמר ופליגא דשמואל דחשמואל חדשמואל חייטו לומר דתרוייהו מימרי דשמואל לח קושטח לימן חלח חדח מהו מייטיו דחי ליתח לחדח ליתח לידיך לבל חיטו לח פליג דידיה חדידיה חלח מיחש הוח דחיים הלכה למעשה וס"ת משמע בפ' תיטוקת (נידה סו.) דמייתינן מילתח דחבוה דשמואל ולח מסיימינן עלה פלוגתח דבריה חלמח שמואל נמי למעשה חיים וכ"ת חמחי חיים כיון דר' מחיר ורבנן חמרי בברייתח דבכורות (דף מה:) דפרת מימיו פרין ורבין ורב ושמואל נמי חמרי סבורי דלאו חשמואל נמי חמחי חיים חלא משום דחיכח חנשי בעלמח דלח סבירח להו הכי ועוד דליכח נסחי דלח גרסי במילחח דרבנן שמימיו פרין ורבין חלח וחבו"ח פרת שמו ושו לח ולפי זה סיישחת דמייתי התם לשמואל מדרבי מחיר הוח לח מדרבנן ופ"ה שפיר דייק מדרבי מחיר כיון דרבנן לח פליגי עליה בהדיח לומר שחיטו פרה ורבה ורב ושמואל דחבוה דשמואל סבורי דרבנן פליגי עליה ושמואל נמי מיחש הוח לחיים: **נמצא** עכשיו לפי דרך זה שהשהרות המכוזבין חין טובלין בהן כלל שלעולם חוששין להן למי גשמים והפסרת שלגים וההרות גדולים שחין מכוזבין כל שהוח בקי בהן ויודע עיקר המשכחן בימי תשרי טובל בהן כל השנה כל שהוח רוחה שחין לחוש שמחרבו טופיס על עיקר המשכחן לבל כל שהוח רוחה מחוך רבייתן שים לחוש לכך לפי' ביומי תשרי חין טובל בהן ומי שחיטו בקי בהן בכל השנה כולה לריך לחוש להן חוץ מיומי תשרי בלבד שבתשרי מן הסתם חין טופיס רבין עליהן: מיהו ליכח מלן לחמר דכי חיישינן לרבו טופיס על הזוחלין דוקח לטבול במקום שלח היתה שם זחילתו של נהר קודם לכן לבל במקום שהיתה זחילתו מתחילה לע"פ שעכשיו רבו טופיס על הזוחלין מותר לטבול בו ומוכח לה מדתנן בפ"ק דמקוואות (משנה ז) מעיין שמימיו מועטין שרבו עליו מים שחובין שוה למקוה לטהר בחשבורן ולמעיין להטביל בכל שהוח ומדקחמני שוה למקוה לטהר בחשבורן חלמח מקום ים בו שחיטו מטהר זוחלין שחין עליו דין מעיין חלח הרי הוח כמקוה שלריך לחשבורן והרי קחני ולמעיין להטביל בו בכל שהוח ובודחי מדקחמני דשוה למעיין להטביל בו בכל שהוח ר"ה דמטהר זוחלין כיון דתורת מעיין עליו וקחשיח רישח חסיפח חלח ודחי ר"ק מעיין זה שרבו עליו מים שחובין מקומות ים בו שתורת מקוה עליהן ולריך לחשבורן והיינו חותן מקומות שהוח זוחל בהן עכשיו מחמת רבוי הטופיס ולח היה זוחל בו בתחילה ומקומות ים בו שלח נשתנה ליה מכמו שהיה חלח הרי הוח כמעיין להטביל בו בכל שהוח והיינו חותו מקום שחפי' מתחילה היה זוחל בו והחי חלח קחני ולמעיין להטביל בו בזוחלין לי נמי דליחני בריישח שוה למקוה שלריך שיעור כ"ל דחשח הכי ליחני במקוה ובמעיין ובכל חד מכלל חברים משמע דמדקחני ריישח שוה למקוה לטהר בחשבורן מכלל שחותו מקום שוה בו למעיין דקחני סיפח חיט לריך לחשבורן ומדקחני סיפח ולמעיין להטביל בו בכל שהוח לחותו מקום שוה למקוה דקחני ריישח שיעור כ"ל דלריך לחשבורן: ומכל מקום למדנו מזו שים מקום במעיין שחע"פ שנתרבה מחמת טופיס חורת מעיין עליו והיינו המקום שהיה מהלך בו מתחילתו והכי ליחח בהוספחת(דמקוואות פ"ה) דקחני התם מעיין שמימיו מועטין ורבו עליו והרחיבו

מטהר

גמ' אלא פרת ביומי תשרי בלבד . דכל ימות השנה רבין טופיס על הזוחלין מן הגשמים שיורדין לתוכו ומן השלגים שמפפסרין כל ימות החמה לבל בתשרי כבר פסקו השלגים ונפפסרו טלן והלכו להן מטהרין הזוחלין וחין בהרות חלא מימיו שנובעין בלבד: **תנוס דשמואל**. סבירח ליה כהילך דשמואל:

ועכיד לסו לבנחיס מקוואות ביומי ניסן . לפי שביומי ניסן רבין טופיס על הזוחלין מחמת הגשמים שהרי בל השלגים והברד (ע) שנפפסרו ובחין המים דרך ליטורות להוו להו שחובין חבל לח בחין דרך ליטורות חלח מחליחן טופיס ובחין טובלין בהן בשחיטה כדחמר זבה ונדה ויולדת שבילחן במי מקוה של מ' סחה ולפי' מי גשמי' מכונסים חלח מעיו מים חיים חלח לזב בלבד שנחמר בו מים חיים והמפרש לח פירש הכי ולחו דוקח,לבל בשים בזמן הזה זבות ניהו: **מפני ביומי תשרי**.שבתשרי מחמטיין ההרות מן בל ימות השנה ומעלין טיט והיה טחן המפן בקרקעית הנהר שלח יכנס הטיט ברגליהן ויהח חלילה:

ומטיט

נדה סו. שנח סס. נטוחות נה:

[כעין יעקב לוחץ רבין (אמר רב)נבכו יחבן דלית ליה אמר רבין אמר רב]

גמ' אבוה דשמואל עביד להו לבנחיה מקוואות ביומי ניסן. שמפני שהיה חושש להפסרת שלגים לח היה מניחן לטבול בזוחלין: **ומפני ביומי תשרי**. שבתשרי מחמטיין ההרות מן בל ימות השנה ומעלין טיט והיה טחן המפן בקרקעית הנהר שלח יכנס הטיט ברגליהן ויהח חלילה: ומטיט

[ל"ל לטופיס]

רש"י בה"ג ד"ה ועכיד ובכו' וכדחמר בעלמח וכו' . שנח דף כד ע"ח ניליס דף כט ע"ח:

פי' הרא"ש

חלח פרת ביומי תשרי . שהוח נהר גדול ומיטו גדל חלח במעט מרובה לבל ביומי ניסן גדל פרת מרוב מעט של יומות הגשמים וכן ההרות קטנים גדליס לפיכך ביומי תשרי ע"י מעט מעט ולח נהלח מכיפיה מבריך לח מיפסל הנהר ממי גשמים כי רוב גידולו ממקוריו : **מקוואות** ביומי ניסן . לפי שנהר גדל מרוב נשמי המוקף וכבו טופיס : **ומפני ביומי תשרי** . היו עוסקות בנהר ויהיו עוסות מחללות שביני' לימיות ⑥ל"ג תחת כפות רגליהם מפני המים שלח יחון : נלמד לשמות בו מים . לית דנהרי נל לחת בו שמן להחיר :